

VI.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vseбина: 49. Sveti Oče Pij XI. Lavantinskemu Ordinariju k zlati sv. maši. — 50. Slovesna proslava zlatomašniškega jubileja Lavantinskega Ordinarija. — 51. Bazilika Lurske Marije v Rajhenburgu. — 52. Molitve po tihi sveti maši za Rusijo. — 53. Misijonski praznik predzadnjo nedeljo v oktobru. — 54. Družba vednega češčenja. — 55. Birmški izkaz za leto 1930. — 56. Osebna naznanila.

49.

Sveti Oče Pij XI.

Lavantinskemu Ordinariju k zlati sv. maši.

Segreteria di Stato di Sua Santità. Dal Vaticano, die 21. Julii 1930.

N. 92.849.

Illustrissime ac Reverendissime Domine!

Libenti quidem animo Augustus Pontifex certior factus est te quinquagesimum annum proxime celebraturum esse ex quo feliciter primum Deo litavisti: probe enim Ipse novit quam praeclara in Ecclesiae Dei utilitatem, hoc temporis spatio, magna cum sollertia gesseris. Siquidem tuae ducitur laudi non solum tuo clero populoque virtutum omnium exemplo te praeire solitum esse, sed etiam, Apostolicae Sedis normis religiose obtemperando, allaborasse ut christianae vitae usus ubique in tua dioecesi floreret. Valde igitur de faustitate rei tibi communis Pater gratulatur, sancta Sua vota tuorum omnibus addendo; id imprimis a Deo precans ut seros plane in annos, meritum similiter plenos, Te bene valentem sospitare benigne velit, in Dei gloriam animarumque salutem.

Ad augendum autem laetabilis eventui splendorem et spirituales fidelium tuorum fructum, Summus Pontifex tibi dat ut, sacris operatus, Ipsius nomine et auctoritate praesentibus benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucranda.

Interea, caelestium conciliatricem munerum paternaeque benevolentiae testem, Apostolicam Benedictionem tibi tuisque omnibus peramanter in Domino impertit.

Ego vero, haec tibi renuntians, praeclara occasione utor sensus existimationis maximae erga te meae profitendi, quibus sum et permanere gaudeo

Amplitudini Tuae
addictissimus

E. Card. Pacelli, m. p.

Slovesna proslava zlatomašniškega jubileja Lavantinskega Ordinarija.

»Magnificat« duhovnega veselja in dolžne zahvale lepe lavantinske škofije vsebuje tekom zadnjih treh let dva izredna jubileja: 700 letnico njenega od Boga blagoslovljenega obstoja in zlato sv. mašo njenega prevzvišenega Ordinarija. Oglasnik iz l. 1928, št. IV. do V., ozir. l. 1929, št. IV., odst. 31, poroča o prvem, letošnji list pa ima v slavnostni št. V. pod odst. 41. oglas o drugem jubileju: Cerkevna proslava zlate maše prevzvišenega knezoškofa lavantinskega. Vsi Lavantinci, duhovniki in verniki, so že dolgo prej nestrpno pričakovali potrebnih navodil za dostojno praznovanje izrednega jubileja svojega preljubljenega Nadpastirja. Načrt proslave je bil širom škofije z velikim navdušenjem sprejet in v polnem obsegu izvršen.

Častiti gg. dušni pastirji so se še posebej spominjali svojega knezoškofa-jubilarja pri dekanijških zborovanjih jubilejnega leta 1930 ter mu v skupnih spomenicah poklanjali svoja srčna voščila. V trajen spomin naj se ohrani naslednje pismo:

P r e v z v i š e n i, premilostni Gospod knezoškof!

Duhovniki zavrčke dekanije smo se zbrali na dekanijški konferenci. Prva misel vse zbrane duhovščine velja Vam in Vašemu zlatomašnemu jubileju. Kot se dobri otroci veselijo slave in časti svojega očeta, tako se mi veselimo Vašega lepega praznika. Veliko vzrokov imamo za to.

Bili ste nam vedno dober in skrben oče. Z ljubeznjivo dobroto ste vedno obsipali svoje duhovnike, bili ste nam v veselih in težkih urah skrben in dobrotljiv oče.

S Svojo očetovsko besedo, še bolj pa s Svojim zgledom ste nam vedno kazali pot dobrih pastirjev, saj ste Svoji veliki in težavni škofiji res skrbni nadpastir. Duhovniki vidimo v svojem knezoškofu pravega in vrednega naslednika velikega Slomška, ki gori za blagor svojih duhovnikov in vernikov. V težkih trenutkih naše duhovniške službe nam Vaš vzvišeni zgled daje pobude in moči za novo delo.

V zlati zarji zlatomašniškega dneva sprejmite, Prevzvišeni, naša prisrčna voščila, voščila udanih sinov svojemu ljubljenu očetu. Zahvaljujemo se Vam, preblagi vladika, za vse dobrote in Vam želimo iz nebes: Nebeški Dobri Pastir, Ti ohrani našega dobrega Nadpastirja in Očeta še dolgo, dolgo v blagor Lavantinske škofije, srečo sv. Cerkve in Svojo čast!

V Zavrču, dne 7. julija 1930.

Podpisi vseh čč. gg. duhovnikov v dekaniji.

Svojega bivšega Gospoda Ordinarija so v hvaležni ljubezni počastili tudi duhovniki tržaško-koprske škofije ob sinji Adriji s krasno jubilejno diplomom, »Folium dioecesanum Tergestino - Justinopolitanum« pa je 15. julija t. l. na prvi strani 7. številke prinesel pomenljivo čestitko:

Illustrissimo ac reverendissimo domino Andreae Dr. Karlin, principi episcopo Lavantino decimum a primitiis sacerdotalibus explenti lustrum dioecesis Tergestina et Justinopolitana ipsi olim credita cum praesule clero populoque gratulabunda devoti animi sensus offert faustissima quaeque a Patre luminum adprecans. Ante diem VI. Kal. Aug. MCMXXX.

Za ta rahločutni izraz zvestobe preko dolžnosti je bilo 25. julija odposlano zahvalno pismo na sedanjega Gospoda Ordinarija imenovane škofije:

Illustrissime ac Reverendissime

Domine Episcopo!

In Folio dioecesano Tergestino-Justinopolitano de die 15. h. m. cum legissem, quae Dominatio Tua Reverendissima, occasione sumpta de aureo meo iubila eo sacerdotali, tum pro Curia episcopali, tum pro tota Dioecesi mihi olim concredita ordinaverit, intimo corde commotus sum, eo magis, cum insimul pastoralis officii et caritatis, quae per novem annos cum illo Clero venerabili populoque fidei me iungebant, vinculorum vivide recordatus essem.

Pro tenera hac observantiae significatione Amplitudini Tuae Illustrissimae, Reverendissimis Dominis Canonicis atque vicariis foraneis, nec non populo percaro, preces pro me fusuro, sincerissimas rependo grates, Deum Optimum Maximum adprecans, ut caritatem large retribuatur sua caritate, gratia, benedictione.

Sicuti ipse in Missa iubilari pro Vobis oraturus semperque Vestri commemorationem facturus sum, ita piis precibus Vestris commendatum me haberi desiderem, cum grati animi insignisque observantiae sensis

Dominationi Tuae Illustrissimae

Maribor, die 24. Julii 1930.

in Chr. addictissimus

† **Andreas** m. p.

Episcopus Lavantinus.

Illustrissimo ac Reverendissimo

Mons. Dr. Aloisio Fogar,

Episcopo Tergestino-Justinopolitano,

Trieste.

Apostolski nuncij za kraljevino Jugoslavijo, prevzvišeni nadškof tit. Adanski Msgr. Hermenegild Pellegrinetti v Beogradu, za osebno udeležbo nujno zadržan, je čestital brzojavno:

Biskup Karlin Maribor

Beograd 26/7 1930.

Ob quinquagesimum anniversarium Tuae primae Missae, ob sacerdotale munus tam digne tamque diu egregie gestum, ob divinas gratias, quas accepisti et ministrasti, ob insignia Tua merita pro populo et Ecclesia toto ex corde gratulatus omnium laetitiae participans nomine Sancti Patris et meo optima quaeque auspicatissimo die adprecor, optima quaeque ad multos annos Tibi Tuisque obventura desidero.

Pellegrinetti.

Globoko ginjeni nad toliko pozornostjo Kristusovega namestnika svetega očeta Pija XI., čigar očetovska voščila so že zgoraj ponatisnjena, in Njihovega zastopnika v naši državni prestolici, so visoki jubilant odposlali naslednji zahvalni pismi:

Beatissime Pater!

Dominica praeterita, cum laetabundus in quinquagesimo ordinationis meae anniversario Sacrum faciebam, lectio Litterarum Sanctitatis Vestrae, sub die 21. Julii 1930 No. 92.849 per Status Secretariam gratiosissime mihi missarum, nec non Benedictio Apostolica vi earum impertita, coronam imposuerunt sollemnii.

Etenim ex illis egomet ipse dulcem hausit consolationem, simulque Clerus meus populusque fidelis novas ad labores suos in gloriam Dei et animarum salutem cum Episcopo suo conferendos cepit vires.

Pro gratia ergo mihi benignissime exhibita, Sanctitati Vestrae humillimas ago gratias, Deum precando, ut Beatissimum Patrem conservet et vivificet et beatum faciat.

Insimul, ut gratiae et voluntati Sanctitatis Vestrae commendatus habear, suppliciter peto,

ad pedes Beatissimi Patris provolutus Eique gratissimo et obedientissimo animo

devotissimus famulus et filius

Maribor, die 1. Augusti 1930.

† **Andreas** m. p.

Episcopus Lavantinus.

Excellentissime Domine Nuncie Apostolice!

Pro telegrammate gratulatorio, accassione sumpta de aureo meo iubilaeo sacerdotali, benigne mihi misso, intimas rependo grates. Est illud percarum mihi, qua Excellentia Vestra me prosequitur benevolentiae testimonium simulque ad ulteriores in vinea Domini labores suscipiendos et perficiendos incitamentum.

Pari modo gratias ago pro gratiosissima Beatissimi Patris Epistola, atque rogo Excellentiam Vestram, ut Litteras appositas ad Thronum Suae Sanctitatis dirigere velit.

Piam in sacris memoriam petens, cum singularis gratitudinis et observantiae sensis persisto

Excellentiae Vestrae

in Christo addictissimus

Maribor, die 1. Augusti 1930.

† **Andreas** m. p.

Episcopus Lavantinus.

Excellentissimo ac Reverendissimo

Domino Hermenegildo Pellegrinetti,
Archiepiscopo Adan., Nuntio Apostolico

Beograd.

Marijin, ker sobotni dan 26. julija t.l. so vstopili prvi gostje v krasno ovenčano rezidenco lavantinskih nadpastirjev. Prihiteli so p.n. cerkveni knezi: Iz Zagreba nadškof-zlatomašnik Dr. Anton Bauer, iz Ljubljane nadškof-zlatomašnik, tit. Garelenški, Ljubljanski knezoškof Dr. Anton Bonaventura Jeglič s svojim škofom-koadjutorjem Dr. Gregorijem Rožman, z otoka Krk pa škof Dr. Josip Srebrnič. Bili so priče prirčne serenade na prostornem Slomškovem trgu pred škofijsko palačo, kjer so skupno s katoliško »Omladino« nastopila združena pevska društva »Drava«, »Glasbena Matica«, »Jadran« in »Maribor« pod spretnim vodstvom g. stolnega kapelnika Janeza Evg. Gašparič. V imenu vseh je nagovoril Prevzvišenega kot velikega ljubitelja lepe pesmi č. g. podravnatelj tiskarne sv. Cirila Franc Hrastelj v Mariboru.

Gospodov, jubilejni dan 27. julija pred 10. uro, se je prevzvišeni Gospod knezoškof-jubilant podal z veličastno procesijo med mogočnim zvonjenjem skozi neštete množice v svojo katedralo, da služi zlato sveto mašo. Pred oltar Gospodov so Ga spremili v slavnostnem sprevodu poleg imenovanih vladik lavantinski kapitulariji s pomožnim škofom Dr. Ivanom Jožefom Tomažičem na čelu, skoro vsi dekanji in redovni predstojniki iz škofije in številni drugi duhovniki od blizu in daleč. Že navzoči zastopniki svetne oblasti s p.n. g. banom ing. Dušanom Serneč so se spoštljivo poklonili visokemu jubilarju in so zavzeli svoje prostore.

»Posvečuj petdeseto leto, in ga naznani za odpustek vsem prebivalcem svoje dežele; zakaj to je sveto leto« (III. Moz. 25, 10). Kar je bilo naznanjeno vsem prebivalcem prostrane škofije, to se je sedaj začelo vršiti v prenapolnjeni stolnici lavantinski. Knezoškof-zlatomašnik z veliko asistenco, obdan od cerkvenih in svetnih dostojanstvenikov, je na svojem prestolu podelil slavnostnemu govorniku nadpastirski blagoslov in štolo. Nad vse slovesni so bili trenutki, ko je preizkušeni govornik bral v slovenskem jeziku pohvalno pismo svetega Očeta-Zlatomašnika, nato pa vzneseno govoril božjo besedo.

Cerkveni govor¹ v stolni cerkvi v Mariboru dne 27. julija 1930 ob zlati maši prevzvišenega gospoda lavantinskega knezoškofa dr. Andreja Karlina.

Prevzvišeni gospodje cerkveni dostojanstveniki!

Velespoštovani gospodje zastopniki oblasti!

Dragi duhovni sobratje in ljubi verniki!

Dne 27. julija 1880 je klečalo v ljubljanski stolnici pred svojim škofom Janezom Zlatoustom Pogačarjem devet bogoslovcev-diaconov. Škof jim je položil svoje višjehovniške roke na glavo, mazilil njih roke s svetim oljem, jim je dal oblast izpreminjati kruh in vino v Telo in Kri Jezusovo, oblast opravljati daritev svete maše, dal jim je oblast odpuščati grehe. Posvetil jih je v mašnike Kristusove. Izmed teh živi le še eden — in ta edini so naš preljubljeni nadpastir, prevzvišeni gospod knezoškof lavantinski dr. Andrej Karlin, ki obhajajo danes na 50. obletnico svojega mašniškega posvečenja svojo zlato sveto mašo.

Vsa lavantinska škofija se veseli današnje prelepe slovesnosti, ki so jo sinoči oznanjali zvonovi vseh lavantinskih cerkev, duhovniki in verniki se spominjajo svojega presvetlega vladika-zlatomašnika, za njih molijo in darujejo sveta obhajila, radujejo se tega zlasti verniki mariborskega mesta, veselimo se vsi ter Boga hvalimo, da je našemu ljubljennemu nadpastirju dal dočakati vzvišeno slovesnost zlate svete maše. Veselijo se tega trenutka pa gotovo najbolj prevzvišeni gospod knezoškof-zlatomašnik sam in v hvaležni ginjenosti pripoznajo ta izredni dar večnega duhovnika Jezusa Kristusa; veselijo se pristrčno dobrote svojega Stvarnika, ki jih je ohranil toliko let, zato hočejo to svojo zahvalo in veselje javno izpovedati in pokazati, želijo pa imeti tudi priče in sodeležence svojega veselja, zato kličejo in vabijo: Veselite se z menoj! (Luk. 15, 6).

In v tem slovesnem trenutku hočem z božjo pomočjo izpregovoriti besede, s katerimi želim Vam, preljubi gospod jubilant, obnoviti Vaše vesele, Boгу dopadljive in hvaležne spomine, vam vernikom pa povedati nekaj koristnih nauk.

Večni duhovnik Jezus Kristus, blagoslovi nas!

Sveta Marija, nebeška mati duhovnikov, prosi za nas!

I.

Prevzvišeni gospod knezoškof, prespoštovani naš nadpastir in zlatomašnik, ste mislili te dni in se ozirate danes na dolgo 73 letno dobo svojega življenja,

¹ Govoril stolni kanonik dr. Maks Vraber.

v Vaši duši se križajo spomini veselja, pa tudi žalosti in trpljenja, iz Vašega srca se vzdigujejo čuvstva hvaležnosti za milosti in pomoči neskončnega Boga, pa tudi čuvstva hvaležnosti do duhovnikov in vernikov, ki se Vas oklepajo z veliko ljubeznijo.

Vaš pogled Vam uhaja na rojstni dom v Stari Loki, kjer ste bili rojen 15. novembra 1857, na župnijsko cerkev v Stari Loki, kjer ste pri krstu prejeli ime variha in pomočnika velikega apostola sv. Andreja, ki je tudi varih lavantinske škofije. V duhu gledate svoje pobožne starše Florijana in Terezijo, ki sta za Vas skrbela, Vas dobro vzgojila, Vas vodila v cerkev k sveti maši. Spominjate se dveh bratov in peterih sester, ki so razen ene sestre že vsi odšli pred Vami v večnost. Živ Vam je spomin na trenutke, ko ste kot ministrant v domači župnijski cerkvi stregli pri najsvetejši daritvi svete maše, še bolj pa na novo sveto mašo, na primicijo svojega brata. V srcu se Vam vzdiguje zahvala, da so se dobri starši ravno ob času bratove primicije odločili, da tudi Vas kot najmlajšega sina pošljejo na srednje šole v Ljubljano, dasi ste bili določen že za gospodarja na domu, ker je bil eden brat že duhovnik, drugi pa, poznejši gimnazijski profesor, že tudi na srednji šoli. Spominjate se svojega truda na gimnaziji, ki ga je oživila želja, postati mašnik Kristusov, in ste tako leta 1876. veselega srca vstopili v bogoslovno semenišče v Ljubljani in s hrepenenjem prejeli sveto mašniško posvečenje dne 27. julija 1880. Srečen je spomin na prvo sveto mašo, na primicijo, ki ste jo obdani od srečnih staršev, bratov in sester še ne triindvajsetleten dne 8. avgusta 1880 peli v župnijski cerkvi v Stari Loki.

Od takrat se Vam obrne pogled po svetu, v duši se poraja spomin na prvo delo za neumrjoče duše, na pridige, na verouk, na spovedovanje kot kapelana v Smledniku tri leta, v Šenčurju pri Kranju eno in pol leta, pri Sv. Jakobu v Ljubljani pet let do leta 1890. Zadovoljno se spominjate, da ste se trudili za duhovniško izobrazbo ter napravili veroučni izpit za srednje šole leta 1883. in župnijski izpit leta 1884. Ta želja po vednem izpopolnjevanju v bogoslovnih in drugih vedah, saj ste pozneje izdali tudi dve veroučni knjigi, razne potopise in krajepise, urejevali »Cerkveni Glasbenik«, Vam je povzročila posebno veselje, ko ste bili leta 1890. poslani v večni Rim, kjer ste si s skrbnim učenjem cerkvenega in rimskega prava pridobili leta 1892. dvojni doktorat, pridobili pa tudi pri obisku svetih spominkov prvega krščanstva in mučeništva ter veličastnih cerkev, zlasti cerkve sv. Petra in velikega papeža Leona XIII. močno ljubezen do od Kristusa ustanovljene katoliške Cerkve. Živa Vam je pred očmi živahna mladina, kateri ste bili osem let, do leta 1900. veroučitelj na gimnaziji, potem od leta 1900., ko ste postali kanonik ljubljanskega stolnega kapitlja, nadzornik verouka na ljubljanskih učiteljskih, meščanskih in ljudskih šolah ter od leta 1905. do 1910. ravnatelj v deškem semenišču »Alojzijevišču«.

Trideset let mirnega in vztrajnega, Bogu in zveličanju ljudi posvečenega dela je minilo. Tu naenkrat vstajajo drugi spomini, premilostljivi gospod knezoškof-zlatomašnik, spomini na posebno odlikovanje, ko ste bili 19. marca 1911 v starodavni cerkvi sv. Justa v Trstu posvečeni za škofa tržaško-koprskega, ko ste stopili v zbor apostolov kot njih naslednik, spomini na težavno, a vendar z ljubeznijo dovršeno delo v tej škofiji. S svojim škofovskim geslom: »V tebe Gospod zaupam« ste vztrajali v težavnih razmerah, delo in bridkost sta bila Vaš delež. Ne vihra svetovne vojne, ne bomba, ki je avgusta 1917. leta zadela škofijsko palačo v Trstu, ni Vas premaknila iz odgovornosti polnega škofovskega prestola v Trstu, le volja in želja sv. Očeta Benedikta XV., ki so Vas leta 1918. odlikovali z imenovanjem za asistenta papeževega prestola, za hišnega prelata in grofa rimskega, Vas je h koncu 1919. leta pripeljala

od viharne Adrije v tiho zavetje škofijskega zavoda sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano.

Pa ni bila božja volja, da bi ostali v tihi samoti, da bi skrbeli le za krščansko vzgojo mladine in za svojo dušo. Ne, še večji delokrog Vam je bil namenjen. Rekel bi, v priznanje in plačilo Vašega dosedanjega škofovskega delovanja so se Vam odprla vrata prelepe lavantinske škofije, kjer se je z veseljem sprejela novica, da ste bili od sedanjega velikega papeža Pija XI. dne 6. junija 1923 imenovan za škofa lavantinskega in ste z besedami svetega škofa Martina: »Če sem ljudstvu potreben, se ne branim dela«, dne 18. julija 1923 prevzeli vlado lavantinske škofije, ki je bila še v istem letu povečana z apostolsko administraturo delov krške, sekovske in sombotelske škofije. Z ljubeznijo smo Vas sprejeli, ljubezen ste vračali s skrbjo za verno ljudstvo lavantinske škofije. Veselega srca ste v juniju leta 1928. poročali v Rimu svetemu Očetu Piju XI., da imate v škofiji dobre duhovnike in verno ljudstvo, da ste v teku petih let obiskali skoraj vse župnije razsežne škofije z deli apostolske administracije, od skalnate Ojstrice do rodovitnih nižin Slovenske Krajine, od solčnih vinogradov v Posavju do temnih obdravskih gozdov, da so se po Vašem naročilu vršili ljudski misijoni v vseh župnijah, da s požrtvovalnostjo podpirate razvoj cerkvenih in drugih krščanskih društev, da je Vam prav posebna srčna skrb za dijaško in bogoslovno semenišče, da bi dali svojim ljubljenim škofljanom zadostno število dušnih pastirjev.

Pa kaj naj še govorim dalje in obnavljam spomine! Najvažnejši je danes pač spomin na to, da ste na vseh svojih službenih mestih, zlasti na škofovskih sedežih v Trstu in v Mariboru, iskali tolažbe pri Jezusu, pri daritvi sv. maše, ki ste jo opravljali záse in za svoje vernike. Tu ste našli moči in tolažbe za svoje mašniško in škofovsko delo v teku 50 let in tako hočete tudi danes reči: Kaj naj povrnem Gospodu za vse, kar mi je dal? Keliñ zveličanja bom vzel in klical ime Gospodovo!

II.

Preljubi verniki! Današnji slovesni dan zlate svete maše prevzvišenega gospoda knezoškofa lavantinskega nas nehoté spominja na veliki, dá, zveličavni pomen katoliškega duhovništva, na pomen mašnikov Kristusovih.

Sv. apostol Pavel piše v listu do Hebrejcev: Ker imamo torej vzvišenega velikega duhovnika, ki je šelskozinebo, Jezusa, Sina božjega, se te veroizpovedi držimo. Kajti nimamo velikega duhovnika, ki ne bi mogel imeti sočutja z našimi slabostmi, temveč enako skušanega v vsem, razen v grehu. Bližajmo se torej z zaupanjem prestolu milosti, da dosežemo usmiljenje in najdemo milost za pomoč o pravem času. (Hebr. 4, 14—16). »Prisegel je Gospodin seneboke sal: Ti si duhovnik vekomaj« — zato je tudi Jezus postal porok boljše zaveze... Ta ima, ker ostane vekomaj, neminljivo duhovstvo. Zatorej more tistim, ki se po njem bližajo Bogu, tudi zveličanje vedno dajati, ker vedno živi, da prosi zanje. (Hebr. 7, 21—25). Kristus je z lastno krvjo enkrat za vselej vstopil v svetišče ter pridobil večno odrešenje. (Hebr. 9, 12).

Iz teh besed je razvidno: Večni veliki duhovnik je Jezus Kristus, sam Bog, kakor Oče in Sveti Duh; večni veliki duhovnik je učlovečeni Sin božji, torej

tudi človek, ki je doživel vse človeško življenje s težavami in ima zato usmiljenje z ljudmi, ki mu morejo zaupati; večni veliki duhovnik vedno živi, se vedno daruje in prosi za nas. Kristus je večni veliki duhovnik. Vsa njegova dejanja imajo zaradi združenja človeške narave z njegovo božjo osebo neizmerno vrednost. Kristus je izkazal s svojim življenjem na zemlji in s svojo daritvijo na križu Bogu neskončno čast, neskončno zahvalo, dal neskončno zadoščenje za vse grehe sveta.

Kristusovo duhovništvo je večno, je neminljivo, je edino. Ker pa je v katoliški Cerkvi pravo duhovništvo, je to le soudeležba duhovništva Kristusovega. Z drugimi besedami: Večni veliki duhovnik Jezus Kristus, ki je odšel v nebesa, ki sedi na desnici Boga Očeta vsemogočnega in ki je skrivnostno pričujoč v najsvetejšem Zakramentu, ima vidnega namestnika na zemlji, duhovnika, mašnika, ki je sicer človek kakor drugi ljudje, pa obdan s Kristusovo oblastjo, da v njegovem imenu in po njegovem naročilu nadaljuje in izvršuje njegovo, Kristusovo večno duhovništvo, Kristusovo odrešenje.

Resnica, da je duhovništvo, mašništvo katoliške Cerkve le soudeležba in izvrševanje duhovništva Kristusovega, je jasna. Kajti vsa svoja opravila izvršujejo mašniki, duhovniki le po naročilu Kristusovem. Kristus jim je naročil, naj izpreminjajo kruh in vino v njegovo presveto Telo in Kri, naj opravljajo isto daritev, kakor jo je sam opravil na večer pred svojim trpljenjem: To storite v moj spomin! Kristus jim je zapovedal, deliti svete zakramente: Krščujte v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha! Prejmite Svetega Duha; katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani. Kristus jim je naročil: Pojdite in učite vse narode, . . . učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal! Vse, kar je Kristus storil v čast božjo in v odrešenje ljudi, to naj storijo in nadaljujejo do konca sveta duhovniki.

Božji Zveličar je nekoč rekel: Resnično, resnično, povem vam: Kdor v me veruje, bo dela, ki jih jaz izvršujem, tudi sam izvrševal; in še večja kot a bo izvrševal. (Jan. 14, 12). Kaj, še večja dela naj bi se izvrševala, kakor jih je izvršil Jezus Kristus? Ali je to mogoče? Ne le mogoče, ampak v resnici je tako. Je to čudež božjega usmiljenja do nas grešnih ljudi. Duhovnik, mašnik stori v nekaterem oziru celo več kakor Kristus sam. Kristus je pri zadnji večerji izpremenil kruh in vino v svoje sveto Telo in v svojo sveto Kri, mašnik opravlja nekrvavo daritev nove zaveze, izpreminja pri sveti maši kruh in vino v Telo in Kri Jezusovo vsak dan, celo svoje življenje, 50 let kakor naš prevzvišeni gospod zlatomašnik, ki so opravili že približno 15.000 svetih maš. Kristus je odpuščal grehe, da so se čudili navzoči, posebno še njegovi sovražniki, duhovnik dela ta čudež odpuščenja grehov neštetokrat, nad neštetimi ljudmi, cele ure, cele dneve. Še dalje sega ta oblast. Duhovnik ima celo oblast nad Kristusom samim, Kristus mu je v nekem oziru podložen, pokoren. Ko duhovnik pri delitvi svetih zakramentov stori zunanja znamenja, podeli Kristus notranjo milost. Mašnik govori pri sveti maši nad kruhom in vinom: To je moje Telo — To je kelih moje Krvi, in Kristus mora priti na oltar in se pod podobama kruha in vina izročiti rokam mašnikovim, da ga daruje v spravo za svoje grehe in grehe vernikov, da ga deli v svetem obhajilu kot dušno hrano za večno zveličanje.

O prevelika, nerazumljiva oblast in čast duhovnika, mašnika! Po vidnih duhovnikih deluje Jezus Kristus sam kot veliki duhovnik, po njih obnavlja svojo daritev na križu, po njih naklanja sadove odrešenja in deli zakramente, ki so takolast Kristusova, da jih more samo on zlastno močjo izvrševati. Duhovniki so resnično namestniki Kristusovi, njegovi organi in orodja, posojajo mu takorekoč roke in jezik za sveto daritev in za svete zakramente. V duhovništvu, v mašništvu se posebno očitno vidi, da za res Kristus živi v Cerkvi in po njej deluje, daje tako bitno združen s Cerkvijo, kakor je bitno združena duša s telesom; Kristus deluje bistveno odvisno od Cerkve, od duhovništva.

Če je že tolika čast in oblast navadnega duhovnika, kolika je šele čast in oblast našega gospoda škofa-zlatomašnika, ki niso le mašnik in duhovnik, ampak ki kot naslednik apostolov pod vodstvom rimskega papeža vladajo cerkev božjo, ki imajo polnost mašniške oblasti, v kateri podeljujejo novomašnikom oblast izpreminjati kruh in vino v Telo in Kri Jezusa Kristusa, dajejo oblast odpuščati grehe duhovnikom lavantinske škofije, jim dajejo oblast, vas učiti in opominjati. Brez njihovega pooblaščenja ne more noben duhovnik v škofiji delovati v vaš dušni prid, za vaše zveličanje.

Če vse to premislimo, koliko spoštovanja, ljubezni smo dolžni duhovnikom, zlasti pa še svojemu gospodu škofu. Saj Jezus sam kliče: Kdor vas posluša, mene posluša, in kdor vas zaničuje, mene zaničuje. (Luk. 10, 16). Zelo nas k temu opominja tudi sv. apostol Pavel, ko pravi: Tako nas imej vsakdo za služabnike Kristusove in oskrbnike božjih skrivnosti. (I. Kor. 4, 1). Za Kristusa smo torej poslani, kakor da Bog opominja po nas. Prosimo za Kristusa: Spravite se z Bogom. (II. Kor. 5, 20).

Preljubi v Gospodu! Zahvalimo se vsi večnemu duhovniku Jezusu Kristusu, učlovečenemu Sinu božjemu, ki se sam daruje in je darovan, ki v daritvi svete maše po svojem namestniku mašniku daruje Bogu, najvišjemu Gospodu, najpopolnejšo daritev, samega sebe. V resnici je torej večni veliki duhovnik Jezus Kristus, ki mu velja predvsem današnja slovesnost. Pa ta slovesnost velja tudi Kristusovemu zvestemu služabniku, prevzvišenemu gospodu zlatomašniku, našemu nadpastirju, saj so njegov namestnik, njegov apostol, deležen njegovega velikega duhovništva.

Prevzvišeni jubilent! Vi ste mašnik in škof na veke. Nihče Vam te časti, tega veselja ne more vzeti in v nebesih bo to veselje popolno. O dajte, da se veselimo danes z Vami, spominjajte se nas vseh pri Vaši zlati sveti maši, da tudi »božje usmiljenje pride nad nas vse dneve našega življenja in da bomo z Vami prebivali v hiši Gospodovi na veke dni«. (Ps. 22, 6). Preljubi zlatomašnik! Jezus, naš Odrešenik in Zveličar, že željno čaka, da na Vašo besedo pride na oltar. Pristopite torej in recite: Stopil bom k oltarju božjemu, k Bogu, ki razveseljuje mojo mladost. Starost Vas že tlači, a živa, mlada, kakor pri novi sveti maši in še povečana je Vaša ljubezen do vse dobrega Boga. Zapijte veselo: Gloria in excelsis — Slava Bogu na višavah, mi pa hočemo z Vami moliti in prositi: Gospod, ohrani našega knezoškofa-zlatomašnika, ki si jih varoval v svoji službi skozi 50 let, ne daj jim čutiti težav mnogih let tebi posvečenega življenja, osrečuj in poživljaj jih še mnogo let v njihovem

apostolskem delu, enkrat pa uteši njih hrepenenje po tebi, o Bog, da bodo v družbi svetih apostolov, škofov in mašnikov ter vseh svetnikov peli na veke hvalno pesem, ki jo bodo zapeli danes ob koncu svoje zlate svete maše: *Te Deum laudamus — Tebe Bog mi hvalimo. Amen.*

* * *

Orglje so zadonele, oglasil se je mogočen pevski zbor z orkestrom,¹ ko je prevzvišeni vladika pristopil k oltarju Gospodovemu ter začel in čvrsto pel slovesno zlato sveto mašo v imenu in v čast presvete Trojice.² S posebnim pooblastilom svetega Očeta Pija XI. je premilostljivi Ordinarij še vsem navzočim podelil apostolski blagoslov s popolnim odpustkom in z zahvalnico »*Te Deum laudamus . . .*« veselo zaključil svoj zlatomašniški jubilej.

51.

Bazilika Lurške Marije v Rajhenburgu.

Slavno vladajoči sveti Oče Pij XI. so z apostolsko listino od 8. junija 1929, št. 116/29, milostno odlikovali Marijino svetišče v Rajhenburgu z izrednim naslovom »*Basilica Minor*«³ z vsemi predpravicami in častmi, ki po apostolskih odlokih pripadajo temu naslovu.

Na praznik Marijinega rojstva istega leta dne 8. septembra je prevzvišeni Ordinarij lavantinski to svojo baziliko osebno obiskal in jo vpricho nebrojne množice vernikov iz cele Slovenije na najslovesnejši način kot tako razglasil. Istočasno je bila tudi odkrita tik glavnega oltarja na evangelijski strani vzdana spominska plošča s kronogramom:

PII PP. XI. gratla

AnDrea epl'sCopo LaVantIno

VoCor basILICa MINor

8/6 1929

Parochi Joseph Cerjak et Tratnik f. ff.

Odposlana je bila naslednja brzojavka:

Eminentissimo Domino Cardinali Gasparri a Secretis Status

Roma, Città del Vaticano.

Plura millia Christifidelium cum suo Episcopo festo Nativitatis Beatae Mariae Virginis in Sanctuario Beatae Mariae Virginis Lapurdensis in loco Rajhenburg dioecesis Lavantinae de indulgentia Beatissimi Patris per Breve de die octava Junii anni currentis, titulo Basilicae Minoris honestato orant pro Sua Sanctitate et pro libertate et exaltatione Sanctae Matris Ecclesiae.

† Andreas, m. p., Episcopus Lavantinus.

Joseph Tratnik, m. p., parochus Rajhenburgensis.

¹ Fr. Schubert, Missa in G.

² Dragocen »*Missale Romanum*«, editio VIII. juxta typicam Vaticanam ad recentissimum statum redacta 1929 Ratisbonae sumptibus et typis Friderici Pustet, je zlato-mašni dar z namenilnim stavkom: Ordinario suo Clementissimo ad aureum sacerdotii iubilaeum, 27. VII. 1930; devotissimum Capitulum cathedrale Lavantinum.

³ Acta Apost. Sedis. vol. XXI (1929), n. 15, pag. 660—661; — Oglasnik lav. škofije 1929, št. V., odst. 34, str. 37—38.

Sveti Oče Pij XI. so ljubeznivo odgovorili z brzojavko, došlo že naslednjega dne 9. septembra:

Città del Vaticano

Episcopo Andreae Karlin in Maribor.

Sanctitas Sua pia vota fidelium in Sanctuario Rajhenburg facta, grato animo accipiens benedictionem Apostolicam peramanter impertit.

Card. Gasparri, m. p.

V dosego obilnih odpustkov, ki so združeni z naslovom bazilike, je potrebna nje pridružitve Liberijanski baziliki »S. Maria Maggiore« v Rimu. Tozadevna prošnja z dne 4. julija 1929, št. 1029/1, na preč. kapitelj svete patriarhalne bazilike Liberijanske je bila uslišana z naslednjo diplomo:

Instrumentum,

quo Basilica B. Mariae V. Lapurdensis, loci Rajhenburg sacrosanctae Patriarchali Basilicae Liberianae de Urbe aggregatur et incorporatur.

Capitulum et Canonici

sacrosanctae Patriarchalis Basilicae Liberianae de Urbe.

Dilecto Nobis in Christo Rectori

Basilicae B. M. V. Lapurdensis in loco Rajhenburg,

diocesis Lavantinae salutem in Domino sempiternam.

Pia ac singularis devotio, quam erga Sacram Imaginem Deiparae Virginis, quae S. Lucae Evangelistae depicta manu in sacrosancta Nostra Liberiana Basilica multis abhinc saeculis asservatur, clariorque in dies elucet miraculis, quae Deus per illam omni tempore ad usque praesens operatus est, habere Te constat, congrue promeretur, ut iis quibus ex Apostolica dispensatione datum nobis est, favoribus Te prosequamur. Quapropter cum a Nobis petieris, ut attenta praecipua religione, quam erga ipsam Dei Genitricem, eique tam specialiter dicatam Basilicam nostram Liberianam ex animo profiteris, Ecclesiam seu Basilicam B. M. V. Lapurdensis, loci Rajhenburg, sitam in Dioecesi Lavantina, Sacrosanctae Basilicae Sanctae Mariae Maioris unire, aggregare et incorporare velimus, quo participationem et communicationem gratiarum, indulgentiarum, privilegiorum indultorumque Apostolicorum Nobis et Eidem Liberianae Basilicae a Summis Pontificibus concessorum dicta Ecclesia consequi possit et valeat; Nos attentis commendatione Ordinarii tui et decreto Capitulari d. 14. Julii a. c. tam pio desiderio, quantum cum Domino possumus, satisfacere volentes, auctoritate ordinaria, et qua vigore indultorum et privilegiorum Apostolicorum praedictorum fungimur, et praesertim attenta facultate a fel. record. Clemente XII per suas litteras Apostolicas datas sub annulo Piscatoris die 8. Junii MDCCXXXVI. Nobis benigne concessa, petitam aggregationem Tibi indulgemus, ita ut omnes utriusque sexus Christifideles ad praefatam Ecclesiam confluentes, rite tamen dispositi, iis indulgentiis, spiritualibus privilegiis et gratiis frui, potiri et gaudere in forma Ecclesiae consueta possint, quae in praedictis Clementis XII litteris continentur.

Indulgentiarum autem, spiritualium privilegiorum et gratiarum huiusmodi summarium est, quod sequitur, videlicet: *Plenariae*: in Festo Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis et Assumptionis Beatae Mariae Virginis. *Partiales*: in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, vigintiquinque annorum et totidem quadragenarum; Visitationis, quinque annorum et quinque quadragenarum; Praesentationis, quatuor annorum et quatuor quadragenarum; in Festo Exaltationis SSmae Crucis trium annorum et trium quadragenarum;

in Festo Dedicationis S. Michaelis Archangeli, duorum annorum et duarum quadragenarum. Item Indulgentiae stationales:¹ Dominica prima Adventus; Feria IV Quatuor Temporum Decembris; Vigilia Nativitatis Domini; Die Eiusdem SSmae Nativitatis; Feria IV Quatuor Temporum Quadregesimae; Dominica secunda Quadregesimae; Feria IV Maioris Hebdomadae; Dominica Resurrectionis Domini; Feria II Rogationum; Feria IV Quatuor Temporum Pentecostes; in Festo Dedicationis S. Mariae ad Nives; Feria IV Quatuor Temporum Septembris.

In quorum praemissorum fidem praesentes per Rmum Secretarium Nostrum subscriptas, ac sigillo Capitulari munitas expediri mandavimus.

Datum ex Aula Nostra Capitulari apud S. Mariam Maiorem die 1. Mense Octobri Anno MCMXXIX.

Reg. N. 15.

† V. Card. Vannutelli, m. p.,

L. S.

Patriarch. Bas. Lib. Archipresbyter.

Franciscus Can. Pascucci, m. p.,

Secretarius Capituli.

N. 588/30-1.

Vidi! Lavantinus pr.-episcop. Ordinariatus in Maribor, 7. VII. 1930.

L. S.

† Andreas, m. p. Eppus. Lavant.

Vsled te listine, vidirane od pristojnega Ordinarija, morejo vsi verniki obojega spola, ki primerno pripravljene obiščejo Lurško cerkev v Rajhenburgu, pod navadnimi pogoji zadobiti vse tiste odpustke in milosti, katerih bi bili deležni, če bi obiskali materino baziliko Sv. Marije Snežne v svetem mestu Rimu.

Tekom cerkvenega leta so z gornjimi odpustki² obdarovani naslednji

prazniki, oziroma dnevi:	let	kvadragen (štiridesetnic)
Prva adventna nedelja	10	10
8. XII. Brezmadežno spočetje M. D.	popolni odpustek	
Kvartna sreda v adventu	10	10
24. XII. Bilja pred Božičem	15	15
25. XII. Božič, Rojstvo Gospodovo	popolni odpustek	
2. II. Svečnica, darovanje Gospodovo	25	25
Kvartna sreda v postu	10	10
Druha nedelja v postu	10	10
25. III. Oznanenje Marije Device	popolni odpustek	
Velika sreda	10	10
Velikonočna nedelja	popolni odpustek	
Ponedeljek v Križevem tednu	30	30
Kvartna sreda po Binkošti	30	30
2. VII. Obiskanje Marije Device	5	5
5. VIII. Marija Devica »Snežnica«	po namenu za kraj. odp. v Rimu	
15. VIII. Vnebovzetje Marije Device	popolni odpustek	
8. IX. Rojstvo Marije device	popolni odpustek	
14. IX. Povišanje svetega Križa	3	3
Kvartna sreda v septembru	10	10
29. IX. God sv. Mihaela nadangelja	2	2
21. XI. Darovanje Marije Device	4	4

¹ To so odpustki sedmerih večjih štacijskih cerkev v Rimu, katerim se prišteva s tremi drugimi večjimi bazilikami vred tudi Liberijanska bazilika »S. Maria Maggiore«.

² Za baziliko Matere Milosti v Mariboru so bili objavljeni isti odpustki v »Cerkvenem zaukazniku za Lavantinsko škofijo« leta 1907, štev. I. na str. 3.

Molitve po tihi sveti maši za Rusijo.¹

Sv. Oče Pij XI. je ob priliki tajnega konzistorija dne 30. junija t. l. v svoji alokuciji z veliko hvaležnostjo ugotovil, da so se katoličani po vsem svetu vneto odzvali njegovemu pozivu k molitvi za preganjane kristjane v Rusiji. Ta složna molitev ni bila brez sadov in upati je, da bo še uspešnejša, dasi so sovražniki božjega imena in božjega češčenja še ljutejši postali. Zaradi tega moramo Kristusa, Odrešenika sveta, še vztrajneje prositi, da preganjanim sinovom Rusije dodeli mir in svobodo verskega udejstvovanja. »Da bi mogli vsi, brez posebnih težav v ta namen moliti, hočemo (pravi sv. Oče), da se molitve, ki jih je papež Leon XIII. ukazal opravljati po vsaki tihi sv. maši, opravljajo v ta namen, t. j. za Rusijo. Na to naj škofje in duhovniki vse vernike, z vso vnemo opozorijo in jim to često v spomin pokličejo.«

Gospodje dušni pastirji in katehetje naj svojim vernikom to odredbo sv. Očeta obrazložijo in jih večkrat opomnijo, da naj goreče molijo za kristjane v Rusiji, zlasti pa v ta namen obrnejo običajne molitve po tihi sv. maši.

Misijonski praznik predzadnjo nedeljo v oktobru.

Misijonski kongres, ki se je vršil v Ljubljani prvo polovico meseca septembra t. l., je naglašal važnost in nujno potrebnost misijonov med neverniki, zlasti v sedanji dobi. Sveti oče Pij XI. naročajo, naj se zavzamejo za misijonsko delo vsi katoličani brez izjeme, duhovniki in verniki.

Zato se p. n. gg. dušni pastirji posebej prosijo, naj vestno izvršijo naročilo v direktoriju 1930, str. 122 nsl. glede misijonske nedelje, dne 19. oktobra t. l. To nedeljo nabrane prostovoljne darove naj vpošljejo ali po dekanijskih uradih, ali naravnost s položnico Misijonske zveze lavant. duhovščine (ček. rač. št. 13.940), ki je pridejana tej številki Oglasnika.

Župnijski uradi, ki bi potrebovali nove nabiralne (desetnijske) pole DŠV, naj iste naročijo pri škofijskem ordinariatu. Pripominja se, da zadostuje tudi, ako dušni pastir v svojem zapisniku članov DŠV zabeleži vplačilo letnega prispevka, ter s pošiljativjo denarja naznani škofijstvu število članov. To se pa seveda ne tiče skupnega darovanja, ki se običajno to nedeljo prireja v cerkvi vprid misijonom, oziroma vprid DŠV.

V letu 1929. je došlo za DŠV članarine Din 36.854.85, prispevkov na misijonsko nedeljo dne 20. oktobra 1929 Din 28.747.60 (v letu 1928. jih je bilo Din 35.378.35), na obrestih Lenartovih misijonskih glavnih Din 1.372.50. Ker je bilo nekaj preostanka iz leta 1928., se je moglo tudi za leto 1929., kakor prejšnja leta, poslati Sveti kongregaciji za širjenje vere Din 70.000.—.

Pri tej priložnosti se ponovno priporoča čč. gg. duhovnikom vstop v Misijonsko zvezo Lavantinske duhovščine (UC). Kdor redno vpošilja letno članarino v znesku škofijskega štipendija (10 Din), je deležen mnogo odpustkov in uživa privilegije, kakor so zabeleženi na sprejemnicah.

¹ Po Ljubljanskem škofijskem listu 1930, šte. 6, str. 89.

Ob letošnjih duhovnih vajah v dijaškem semenišču se je škofijsko vodstvo te Zveze na novo sestavilo tako, da je stopil na mesto gospoda Krošl Jožefa gospod korni vikar Lebič Jurij. (Prim. Oglasnik lav. škofije 1926, VII, odst. 45, str. 56).

Pomažajmo širiti božje kraljestvo na zemlji, da bomo dosegli nebeško kraljestvo!

54.

Družba vednega češčenja.

Škofijsko vodstvo Družbe vednega češčenja bi rado ustreglo vsem, ki se nanj obračajo s prošnjami za paramente. Ker pa revne župnije ne zmorejo potrebnih sredstev, da bi družbi povrnile neizogibne stroške pri nabavi materiala, zato se prosijo premožnejše župnije v škofiji, naj jim priskočijo na pomoč in tako postanejo njih dobrotnice.

Od lanskega leta je navzlic zelo znižanim cenam pri 14 obdarovanih župnijah še zaostanka v skupnem znesku Din 7.496.—. Na ta znesek je družba računala, ko je naročala (in tudi že plačala) blago za lani razposlano cerkveno obleko.

Da bo mogoče, izvršiti letošnja naročila, naj blagovolijo p. n. župnijski uradi čimprej vposlati za DVC v cerkvi nabrane darove, oziroma prostovoljne prispevke častilcev presvetega rešnega Telesa. V to svrho je prideljana na tej številki Oglasnika položnica DVC (ček. račun št. 15.249).

Tudi letos je za primerne dneve meseca oktobra ali novembra predvidena paramentna razstava v Mariboru. Izkaz o prejemkih, izdatkih in letos obdarovanih cerkvah se bo objavil koncem leta. — Priročna družbena knjižica s 3 ali 4 molitvenimi urami je malone dotiskana. Cena še ni določena. Naročila sprejema že sedaj Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

55.

Birmski izkaz za leto 1930.

Leta 1930. je bilo v naši škofiji birmanih 12.933, in sicer:

1. V kapeli brezmadežne Matere božje v škofijskem domu v Mariboru, dne 2. februarja 1.

2. V dekaniji Maribor ob levem dravskem bregu: Dne 15. majnika pri Sv. Martinu pri Vurbergu 179 — dne 17. majnika pri Gor. Sv. Kungoti 86 — dne 18. majnika pri Sv. Marjeti ob Pesnici 138 — dne 19. majnika pri Sv. Barbari v Slov. gor. (pri Vurbergu) 127 — dne 20. majnika pri Sv. Martinu v Kamnici blizu Maribora 108 — dne 21. majnika pri Sv. Križu nad Mariborom 108 — dne 22. majnika v Selnici ob Dravi 208 — dne 24. majnika pri Svetem Duhu na Ostrem vrhu 116 — in dne 25. majnika pri Sv. Petru blizu Maribora 155 — skupaj 1.225.

3. V dekaniji Celje: Dne 31. majnika pri Sv. Martinu na Teharjih 340 — v Celju, dne 31. majnika popoldne 318 in dne 1. junija dopoldne 1.152 — dne 3. junija pri Sv. Nikolaju v Žalcu 548 — dne 4. junija pri Sv. Petru v Savinjski dolini 124 — in dne 5. junija pri Sv. Marjeti na Polzeli 181 — skupaj 2.663.

4. Dne 8. junija v stolni in mestno-župnijski cerkvi sv. Janeza Krstnika v Mariboru 820.

5. V dekaniji Braslovče: Dne 9. junija pri Sv. Mariji vnebovzeti v Braslovčah 252 — dne 10. junija pri Sv. Martinu ob Paki 240 — dne 11. junija pri Sv. Andražu nad Polzelo 74 — dne 12. junija pri Sv. Mihaelu na Vranskem 245 — dne 14. junija pri Sv. Juriju pod Taborom 212 — dne 15. junija pri Sv. Štefanu na Gomilskem 116 — in dne 16. junija pri Sv. Pavlu pri Preboldu 364 — skupaj 1.503.

6. V dekaniji Dolnja Lendava: Dne 21. junija pri Sv. Ladislavu v Beltincih 968 — dne 22. junija pri Sv. Križu v Črensovcih 713 — dne 23. junija pri Sv. Katarini v Dolnji Lendavi 992 — dne 24. junija pri Sv. Jakobu star. v Dobrovniku 336 — dne 25. junija pri Sv. Mariji v Turnišču 403 — dne 26. junija pri presv. Srcu Jezusovem na Vel. Polani 199 — dne 27. junija pri Sv. Petru in Pavlu v Hotizi 111 — in dne 28. junija v župniji Vnebohod Gospodov v Bogojini 301 — skupaj 4.023.

7. V dekaniji Šmarje pri Jelšah: Dne 7. julija pri M. B. v nebo vzeti v Šmarju pri Jelšah 418 — dne 8. julija pri Sv. Vidu pri Grobelnem 120 — dne 9. julija pri Sv. Martinu na Ponikvi ob juž. žel. 192 — dne 10. julija pri Sv. Magdaleni v Dramljah 140 — dne 12. julija pri Sv. Juriju ob juž. žel. 571 — dne 13. julija pri Sv. Magdaleni v Slivnici pri Celju 214 — dne 14. julija pri Sv. Štefanu pri Žusmu 140 — dne 15. julija pri Sv. Valentinu na Žusmu 171 — dne 16. julija pri Sv. Jerneju v Zibiki 205 — in dne 17. julija pri Sv. Mariji na Sladkigori 172 — skupaj 2.343.

8. V župniji Sv. Jakob star. v Mežici, dne 13. julija 355.

56.

Osebna naznanila.

Kn.-šk. titularni konzistorijalni svetovalci so imenovani: Profesor veronauka na drž. realki Janez Bogovič v Mariboru, kn.-šk. duh. svet. in župnik Jernej Frangež pri Sv. Marjeti ob Pesnici, dekan Friderik Horvat pri Veliki Nedelji, dekan Jožef Janžekovič pri Sv. Lenartu v Slov. gor., infulirani opat Celjski in dekan Peter Jurak, župnijski vikarij o. Valerijan Landergott pri Materi Milosti v Mariboru, provincijal oo. kapucinov p. Linus Prah v Celju, vseučilišni profesor prelat Dr. Matija Slavič v Ljubljani častni kanonik somboteljski in dekan Ivan Szlepecz v Murski Soboti in kn.-šk. duh. svet. in župnik Anton Veternik v Žalcu (27. julija 1930); superior misijske hiše v Celju gosp. Alojzij Pohar (14. septembra 1930).

Kn.-šk. duhovni svetovalci so imenovani: Župnik Ivan Hojnik na Koprivni, ž. Jožef Poplatnik na Polensaku, dekan Alojzij Sagaj v Hočah, ž. Ivan Serajnik v Kotljah in ž. Franc Treiber pri Sv. Miklavžu pri Slovenjgradcu (18. julija 1930); ž. Jožef Lončarič pri Sv. Jederti nad Laškim (22. julija 1930); ž. Ivan Bosina pri Sv. Juriju v Slov. gor., ž. Franc Bratkovič v Negovi, ž. Alojzij Cilenšek v Poljčanah, ž. Jožef Csarics pri Sv. Juriju v Prekmurju, ž. Janez Goričan v Špitaliču, ž. Janez Grobelšek na Gomilskem, vpok. župnik Ljubljanske škofije Franc Hiersche na Polzeli, ž. Franc Hurt na Muti, bogosl. profesor Dr. Anton Jehart v Mariboru, bogosl. profesor Dr. Jožef Jeraj v Mariboru, ž. Anton Kociper na Ponikvi ob južni žel., ž. Fortunat Končan pri Sv. Pavlu pri Preboldu, dek. upravitelj in ž. Jožef Krančič na Ljubnem, ž. Anton Lajnsic pri Sv. Martinu pri Vurbergu, dekan Franc Lom v Šmarju pri Jelšah, dek. uprav. in ž. Janez Messner v Marenbergu, ž. Franc Močnik pri Sv. Štefanu pri Žusmu, frančiškan o. Pavel Potočnik v Mariboru, ž. Gregorij Potokar pri Sv. Martinu pri Šaleku, ž. Alfonz Požar na Rečici, dek. uprav. in ž. Karol Presker pri Sv. Martinu ob Paki, ž. Jakob Rauter na Pilštanju, frančiškan o. Klarus Rottmann v Mariboru, ž. Jakob Rožman pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, ž. Franc Sinko pri Sv. Martinu na Pohorju, ž. Franc Šegula ml. v Makolah, ž. Franc Štuhec pri Sv. Juriju ob Ščavnici,

inful. arhidijakon in dekan Franc Tovornik v Konjicah, ž. Robert Vaclavik v Gotovljah, ž. Janez Zakošek pri Sv. Venčesu, ž. Matija Zemljič pri Sv. Tomažu blizu Ormoža, inful. prošt in dekan Dr. Ivan Žagar v Ptuj, kanonik, dek. uprav. in ž. Pavel Žagar v Novicerkvi, ž. Marko Žičkar v Ločah in profesor veronauka Pavel Živortnik na drž. moškem učiteljsišu v Mariboru (27. julija 1930).

Imenovana sta bila: P. n. g. stolni kanonik Franc Ks. Časl za upravitelja dekanije Maribor ob levem dravskem bregu (3. julija 1930) in mnogoč. g. bogosl. prof. Dr. Anton Jeshart za zastopnika lavantinske škofije v kuratoriju gostišča Sv. Družine v Jeruzalemu (sedež na Dunaju — 7. avgusta 1930).

Umeščeni so bili čč. gg.: Provizor Štefan Varga v Pertoči kot župnik istotam (29. junija 1930); Jožef Bezjak, kapelan v Škalah, kot župnik v Zrečah (1. julija 1930); Anton Lasbacher, kapelan v Celju, kot župnik v Vojniku, II. kapelan v Ljutomeru Jožef Presnik kot župnik pri Sv. Mihaelu nad Mozirjem (1. avgusta 1930) in I. prefekt v kn.-šk. dij. semenišču v Mariboru Janez Kupčič-Petin kot župnik pri Št. Danielu pri Prevaljah (s 1. septembrom 1930).

Postavljeni so bili čč. gg.: Vikar Vinko Munda za provizorja stolne in mestne župnije v Mariboru (5. julija 1930); provizor Mihael Čarf pri Št. Danielu pri Prevaljah in so-provizor župnije Strojna za provizorja pri Št. Joštu na Kozjaku, župnik Janez Kupčič-Petin pri Št. Danielu pri Prevaljah pa za soprovizorja župnije Strojna (s 1. sept. 1930).

Dovolilo se je č. g. dr. Jakobu Aleksič, II. prefektu v kn.-šk. dij. semenišču v Mariboru, da nadaljuje bogoslovne študije v Rimu v zavodu sv. Hieronima (15. avgusta 1930).

Nastavljeni so bili čč. gg.: Provizor Alojzij Ocvirk v Vojniku kot kapelan istotam in provizor Albert Pravst v Zrečah kot kapelan na Muti, III. kapelan Jožef Meško pri Sv. Magdaleni v Mariboru kot II. ravnotam; nadalje semeniški duhovniki kot kapelani: Jožef Klemenec v Škalah, Maksimilijan Ledinek pri Sv. Juriju ob južni žel., Karol Lesjak pri Sv. Marjeti niže Ptuja in Janez Vodeb pri Sv. Juriju v Slov. gor. (1. julija 1930); III. kapelan v Ljutomeru Alojzij Peitler kot II. istotam (15. avgusta 1930); III. prefekt v kn.-šk. dij. semenišču v Mariboru Rudolf Hanželič kot II. (16. avgusta 1930); semeniški duhovnik Rupert Pušnjak kot III. prefekt imenovanega zavoda; prideljena sta: Jakob Richter, I. kapelan pri Sv. Petru blizu Maribora, kot I. prefekt dijaškemu semenišču, in Jožef Šketa, II. kapelan v Apačah, kot kapelan župniji Mežica (s 1. sept. 1930).

Prestavljeni so bili čč. gg. kapelani: II. kapelan pri Sv. Magdaleni v Mariboru Jožef Žolnir v Žetale (1. julija 1930); Ferdinand Herman iz Dobrovnika v Beltince (I.), Štefan Lejko iz Turnišča v Dobrovnik in Jožef Tivadar iz Beltince (I.) v Gor. Lendavi (1. avgusta 1930); Franc Bohanec iz Vojnika (II.) v Konjice, Karol Jaš iz Žalca (II.) k Sv. Urbanu pri Ptuj, Matija Munda iz Ruš v Ljutomer (III.) in Gregorij Zafošnik iz Konjic v Celje (III. — 15. avgusta 1930); Mihael Barbič iz Ribnice na Poh. v Dravograd, Jožef Kuk iz Sevnice ob Savi k Sv. Marjeti niže Ptuja, Stanislav Lah iz Makol v Ribnico na Pohorju in Karol Lesjak od Sv. Marjete niže Ptuja v Sevnico ob Savi (1. septembra 1930); Anton Bratkovič od Male Nedelje v Makole (15. septembra 1930).

Dopust radi boleznj sta dobila čč. gg. kapelana: Alojzij Drvodel v Črensovcih (z 31. julijem t. l.) in Jožef Tivadar v Gor. Lendavi (s 6. avgustom 1930).

V stalni pokoj je stopil č. g. župnik Prevorski Roman Skerbs in se je naselil v Slovenjgradcu (s 3. avgustom 1930).

Žačasno prazno ostane mesto kapelana pri Mali Nedelji, v Rušah, v Vojniku in v Žalcu (II.).

Umrli so: P. n. g. inful. stolni prošt Dr. Martin Matek, kn.-šk. duhovni in konzistorijalni svetovalec v Mariboru, dne 23. junija 1930, v 70. letu, tit. g. Jožef Zidanšek, kn.-šk. duhovni svetovalec, vpok. bogoslovni profesor v Mariboru, dne 29. junija 1930, v 73. letu, č. g. Franc Pečnik, župnik in Podgorjem, dne 29. junija 1930, v 71. letu, p. n. g. stolni kanonik Franc Moravec, kn.-šk. konzistorijalni svetovalec, dekan, stolni in mestni župnik v Mariboru, dne 2. julija 1930, v 66. letu, in č. g. Jožef Florjančič, vpok. župnik v Žičah, dne 6. avgusta 1930, v 54. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 30. septembra 1930.

Izdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Ivan Tomažič.

Tiska tiskarna sv. Cirila v Mariboru.